

ми підприємства, фактично — документ, адресований керівникам компанії, який відповідає на запитання, як використовувати ІТ для розвитку бізнесу, що для цього потрібно зробити і які фінансові, кадрові й інші ресурси для цього знадобляться» [4]. Більш коректне визначення інформаційної стратегії сформульовано Дж. Ліндер: *інформаційна стратегія* — «частина бізнес-стратегії компанії, яка регламентує яким чином компанія використовує інформацію для створення вартості у динамічному бізнес-середовищі» [5].

На наше переконання інформаційна стратегія, по суті, повинна бути рушійною силою компанії; вона не є і не повинна бути надлишковою опцією стратегічного набору. Інформаційна стратегія набуває надважливого значення в якості своєрідного «стратегічного компасу» прийняття управлінських рішень, тому дослідження сутності цього нового інструментарію та досвіду його використання вважаємо необхідним та своєчасним.

Література

1. Майминас Е. Информационное общество и парадигма экономической теории. Рус. гуманитар. Интернет-ун-тет // Сайт в Інтернеті: www.i-u.ru
2. John Ward, Pat Griffiths, Paul Whitmore Strategic Planning for Information Systems. — John Wiley & Sons Inc, 1997. — 466 p., с. 161.
3. Teubner, R. A.; Mocker, M.: Strategic Information Planning — Insights from an Action Research Project in the Financial Services Industry. Working Paper No. 3, European Research Center for Information Systems. Eds. Becker, J. et al. Münster, April 2005.
4. Стратегические цели предприятия и ИТ. Аналитический отчет. // Сайт в Інтернеті: <http://www.raexpert.ru/researches/strategy/>
5. Jane C. Linder Uncover Hidden Competitive Value Using Information Strategy // Сайт в Інтернеті: http://www.accenture.com/Global/Research_and_Insights/Outlook/By_Alphabet/UncoverStrategy.htm

УДК 35.073.5

В. О. Грицишин, канд. екон. наук,
Міський голова м. Сєвєродонецьк

НАПРЯМКИ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ СОЦІАЛЬНО- ЕКОНОМІЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ МІСТА

Розглянуто особливості та практичний досвід управління розвитком підприємств соціально-економічної інфраструктури міста, визначено перспективні напрямки його фінансового забезпечення.

The features and practical experience of development management of the enterprises of a city social-economic infrastructure are considered, the perspective directions of its financial maintenance are determined.

Аналіз сучасного стану та проблем розвитку підприємств соціально-економічної інфраструктури міст України свідчить про поглиблення негативних тенденцій, пов'язаних зі збільшенням неплатоспроможності споживачів, нарощуванням дефіциту бюджетних коштів та низькою інвестиційною активністю у цій сфері. Разом з цим критичний рівень техніко-технологічної бази таких підприємств та зростання відповідних ризиків техногенного та соціального характеру потребують розробки й реалізації системних заходів щодо залучення інвестиційних коштів та пошуку інших перспективних напрямків фінансового забезпечення їхнього розвитку.

Традиційно джерелом фінансової підтримки інвестиційної діяльності підприємств вважаються бюджетні кошти всіх рівнів. Однак статистичні дані табл. 1 відбивають той факт, що рівень інвестування оновлення реального сектору української економіки з бюджетів усіх рівнів залишається стабільно низьким. За цих умов фінансування інвестиційного розвитку суб'єктів господарювання практично у повному обсязі залежить від наявності в них власних коштів. Цей фактор впливає також і на розподіл об'єктів інвестування, більш ніж 90 % яких, наприклад, у м. Сєвєродонецьк належать до приватної, а не до державної власності.

Таблиця 1

БЮДЖЕТНЕ ІНВЕСТИВАННЯ В ОСНОВНИЙ КАПІТАЛ

Показники		2004 р.	2005 р.	2006 р.
Інвестиції в основний капітал, млн грн	по Україні	75714	93096	125254
	по Луганській області	2941,29	4362, 65	5537,87
	по м. Сєвєродонецьк	103,99	184,72	205,31
Доля фінансування з державного бюджету, %	по Україні	10,5	5,5	6,5
	по Луганській області	17,0	12,3	10,4
	по м. Сєвєродонецьк	0	0,2	0,6
Доля фінансування з місцевого бюджету, %	по Україні	4,7	4,2	4,5
	по Луганській області	2,6	1,4	1,5
	по м. Сєвєродонецьк	3,0	3,1	2,1

Певні перспективи розвитку підприємств соціально-економічної інфраструктури пов'язані із залученням іноземних інвестицій. Так, у 2006 р. обсяг прямих іноземних інвестицій у м. Северодонецьк становив 135,8 млн дол. США, або 47,8 % від загального показника по Луганській області. Але інтереси іноземних інвесторів поки що більше спрямовані на підприємства, які мають стратегічний характер і пов'язані з виробництвом та розподіленням різних видів енергії, переробкою нафти, металургійними і хімічними виробництвами.

Важливим джерелом фінансової підтримки розвитку підприємств соціально-економічної інфраструктури є бюджети розвитку місцевих бюджетів. Згідно з Бюджетним кодексом України, вони формуються за рахунок коштів від відчуження майна, яке знаходиться у комунальній власності, надходження дивідендів, нарахованих на акції господарських товариств, що є у власності відповідної територіальної громади, кошти від повернення позик тощо. Впродовж 2004—2006 рр. надходження до бюджету розвитку м. Северодонецьк за рахунок відчуження та оренди комунального майна становили понад 12 млн грн, причому в 2006 р. план надходжень від відчуження об'єктів комунальної власності був перевиконаний на 295 %.

В 2006 р. за рахунок бюджету розвитку м. Северодонецьк було здійснено видатків на суму понад 7,5 млн грн, у тому числі на газифікацію прилеглих селищ, придбання транспортних засобів для комунальних підприємств «Северодонецьке тролейбусне управління» і «Северодонецьккомунсервіс», реконструкцію різних об'єктів тепло- та водопостачання, житлово-комунального та соціально-культурного призначення, ремонт і будівництво різних елементів інфраструктури міста. Однак реальна потреба підприємств цієї сфери у фінансуванні значно перевищує фактичні видатки.

Одним з перспективних напрямків реформування та фінансування підприємств соціально-економічної сфери є концесія. Вона може вирішити проблему низької привабливості підприємств цієї сфери для потенційних покупців і стати альтернативою її повної приватизації.

Розрахунки, проведені з використанням показників звітності комунальних підприємств м. Северодонецьк, свідчать, що концесійна модель дозволяє отримати додаткові надходження у міський бюджет, позбавитися існуючих збитків та суттєво розширити можливості розвитку підприємств міста за рахунок коштів інвестора-концесіонера.

Іншою формою залучення приватного інвестора до фінансування підприємств соціально-економічної інфраструктури міста є організація лізингових відносин. Економічна ефективність застосування лізингу у цій сфері обумовлюється високим зношенням основних фондів і необхідністю їх термінового оновлення. Однак, як показує певний досвід, важливою умовою успішної практичної реалізації цього напрямку є попередня фінансова санація підприємств, скорочення поточних витрат, мобілізація інших джерел надходжень і забезпечення достатнього рівня прибутковості.

УДК 330.101

Т. В. Гуровська, аспірантка,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

ЗЛИТТЯ ТА ПОГЛИНАННЯ ПІДПРИЄМСТВ У ПРОЦЕСІ РОЗВИТКУ КОРПОРАТИВНОГО СЕКТОРА В УКРАЇНІ

Аналізуються тенденції недружнього злиття і поглинання підприємств у процесі корпоратизації економіки України на сучасному етапі та пропонуються деякі заходи їх усунення.

The tendencies of hostile merger and takeover of the enterprises in the process of corporatization economy of Ukraine on the modern stage are analyzed and some measures of their removals are offered.

Корпоративний сектор — одна з найважливіших складових інституційної структури економіки, без ефективного функціонування якої неможливо собі уявити подальший розвиток ринкових відносин в Україні. Великі корпорації та їх об'єднання забезпечують технологічний прогрес, економічне зростання і соціальну захищеність громадян у розвинених країнах; особливо вагомі їх позиції в наукомістких, інформаційних і природоексплуатуючих галузях економіки. Економічне зростання в нашій країні безпосередньо залежить від стану корпоративного сектора в цілому і діяльності його суб'єктів, оскільки він здатний залучати інвестиційні ресурси, необхідні для удосконалення структури виробництва й економіки. Корпоратизація дозволяє українській економіці сформувати життєздатні утворення, спроможні забезпечити розвиток усіх форм капіталу і відповідних форм господарювання з метою зростання ефективності всього реального сектора.